

Fotografia i pintura

Exercir de fotògraf i de pintor alhora va ser una pràctica habitual les primeres dècades del segle xx. Ho van fer, entre d'altres, **Jaume Corominas, a Blanes; Antoni Masferrer, a Figueres; Jaume Ferrer, a Palafrugell; Josep Gelabert, Antoni Gotarde i Carme Gotarde, a Olot; Jaume Carola i Artur Girbal, a Girona; Joan Gironès, a Sant Feliu de Guíxols, i Josep Cruells i Manel Pigem, a Banyoles.**

DOLORS GRAU I FERRANDO > Text

Museu Vilà de Llagostera

>> **Emili Vilà utilitzava les composicions fotogràfiques per a la creació de cartells.**

En molts casos l'exercici de la fotografia influïa en la pintura de maneres ben diverses. A voltes els fotògrafs volien que les seves pròpies imatges esdevinguessin pintures, i en d'altres la fotografia servia de suport a la pintura, a manera d'esbós. Hi ha un cas, però, el del llagosterenc Emili Vilà i Gorgoll (1887-1967), en què la fotografia que va utilitzar com a inspiració per a la seva obra de creació s'ha convertit en una creació artística en ella mateixa, tot i que no semblava que aquesta fos la intenció del seu autor. Vilà, que va ser un reconegut cartellista que va fer fortuna

a París, fotografiava models al seu estudi i, de les fotografies que obtenia, en podia fer una abstracció més o menys important, però les veiem reconvertides en cartells, o en sèries de cartells. Vilà aconseguia en aquestes imatges, la majoria d'interiors, unes escenes intimistes, magníficament compostes i amb una cura extraordinària per fer dialogar els cossos per mitjà del llenguatge corporal. A Emili Vilà el podríem qualificar com el fotògraf de les dones, i la seva obra fotogràfica no pot ser comparada amb la de cap altre fotògraf gironí.

Dolors Grau i Ferrando és arxivera.

Museu Vilà de Llagostera

>> **Emili Vilà creava ambients intimistes i sensuals amb les dones com a protagonistes.**

Emili Vilà i Gorgoll va utilitzar la fotografia com a inspiració per a la seva obra de creació